

UFO FORUM

• FORUM FOR NORSKE UFO-FORENINGER OG INTERESSERTE •

ARBETSGRUPPEN FÖR UFO! OG!

UTGITT AV

NUFOC

NORSK UFO CENTER*

Postboks 2119, 7001 Trondheim, Norway.

NR. 2 • INNHOLD • 1974

- + MYSTERIET I TUNEVANNET
 - + FRODIG FANTASI OM SOGNEFJORDEN
 - + HEST BLE SYK ETTER UFO-HENDELSE
 - + ET UTDRAK AV HYNEK's BOK "THE UFO EXPERIENCE"
 - + ET DEMENTI - - -
 - + FOLKLORE OG UFO
 - + UFO'er SOM KOMMER OPP AV- OG GÅR NED I VANN
- m.m.

UFO = Uidentifiserte Flygende Objekter

NORSK UFO FORUM

Nr 2 - 1974 Annen årgang.

Redaksjonelt

=====

UTGITT AV

Norsk UFO Center

POSTADRESSE

Postboks 2119
7001 TRONDHEIM

POSTGIROKONTO NR

34 69 57

ABONNEMENTSPRIS PR ÅR

Kr.15,- for UFO Forum og
Kr.15,- for RAPPORTNYTT =
(en separat rapportutgave)
Kr.30,- for begge utgaver

UTKOMMER MED

5 nr/å 2 utgaver/i året

REDAKTØR

K. Stenødegård

EKSPEDISJON OG REGNSKAP

Astrid Svelmoe

STENSIL

Anton Lidstrøm

//

ABONNEMENT tegnes ved å
sende inn kr.30,- til vår
postgirokonto nr 34 69 57.

Ved innsendelse av bare
kr.15,- vennligst oppgi
på talongen HVILKEN av de
to utgaver som ønskes !

Nylig mottok vi fra Køpings UFO-føring (tilsluttet Riksorganisasjonen UFO-Sverige) et lydbånd som blant annet inneholdt opptak fra Regionalradioens program "Søndag morgen" - kl 0830 - 0930, over P 3-senderne i Ørebro og Västerås.

Fra Køpings UFO-Føring deltok formannen, Thorvald Berthelsen, samt Klaus Schultz. Videre var det innslag av en representant for det militære, flysjef Jahn Roth, meteorolog Tage Anderson, for kirken domprost Gunnar Elander, samt for regjeringen Riksdagsmann Anders Gernandt.

De uttalelser som framkommer er meget interessante. Militærets representant forteller at man av og til mottar rapporter om uidentifiserte flygende objekter, og at man da gjerne sender observatørene et spesielt skjema for utfylling. Utover dette nøyer man seg med noen få grovundersøkelser, som for eksempel å sjekke om det har vært fly i området på det aktuelle tidspunkt. I et tilfelle kunne han vise til at en flyger hadde forfulgt planeten Venus. Imidlertid avsluttet flysjefen sitt innlegg med å slå fast at der forelå rapporter hvor man ikke hadde kunnet komme med noen konvensjonell forklaring.

Meteorolog Tage Anderson pekte som rimelig kan være på en del vanlige kilder til feiltolkninger, som f.eks. værballeronger, luftspeilinger, stjerne-skudd og meteoritter. Han trekker ingen spesiell konklusjon, men på programlederens spørsmål om hvorvidt han, som meteorolog, kan gi noen forklaring på de rapporterte fenomener, svarer han at n o e n av dem nok kan forklares. Men det er tydelig underforstått at han er oppmerksom på at det finnes uidentifiserte. Domprost Gunnar Elander blir spesielt spurt om hva han mener om profeten Ezekiels "syn". Til dette svarer domprosten at det må være helt galt å fornekte at det finnes slike merkelige foreteelser som "uidentifiserte flygende objekter", og at ingen ærlig vitenskapsmann vil benekte at det ennå finnes ting å oppdage.

M Y S T E R I E T I T U N E V A N N E T

"Hva skjuler seg under isflaten på Tunevannet utenfor Sarpsborg ? På elleve meter dypt vann ligger en u-identifisert gjenstand."

Ovenstående, som er hentet fra Aftenpostens aftenutgave den 20. februar i år, skulle tyde på at det ikke bare er Djupsjøen og Namsenfjorden som har tiltrukket seg oppmerksomhet i forbindelse med UFO'er under vann. Vi siterer videre fra avisen:

"En mystisk gjenstand i Tunevannet ved Sarpsborg er det store samtaleemnet i distriktet nå om dagen. Søndag forsøkte froskemenn å dykke ned til "tingen", men nådde bare syv meter under isen. De var da fire meter fra "legemet", anslått til 4 meter langt, 2 meter høyt og 2 meter bredt. Spekulasjonene om hva som ligger på bunnen varierer fra neddykket UFO til et vognglass med melk fra århundreskiftet.

Gjenstanden ble observert på ekkolodd for en tid siden da Tune kommune skulle kartlegge vannet. Fagfolk kunne da fastslå utifra det man så på ekkoloddet, at det som ligger der nede i allefall ikke er av stein. Antakelsene går derfor ut på at det må være noe av menneskelaget materiale som ligger nede i en gryte på 11 meters dyp.

Rett ved siden av stiger en 5,5 meter høy undervanns-fjellknaus opp. Det skulle derfor være forholdsvis lett for froskemenn å finne ned.

Avisen Sarpen står bak forsøket med froskemenn, og etter hva Aftenposten får opplyst vil man forsøke igjen når isforholdene bedrer seg. Isen er nå morken og vanskelig å bakse i med båt. Funnet ligger 60 meter fra bredden, så båt er nødvendig.

Tunevannet strekker seg ca 3,5 kilometer nordover fra Sarpsborg. På det bredeste er det 800 meter. 16 millioner kubikkmeter vann har skjult hemmeligheten fram til i dag. Ingen vet hvor lenge den har ligget der, på det dypeste punkt, og det er uvisst om man noensinne vil kunne fravriste vannet dets hemmelighet.

Fantasien i sving

Spekulasjonene går høyt. I forbindelse med en bygdebok som det arbeides med, kunne en 80 år gammel mann fortelle om en melketransport som ved århundreskiftet gikk gjennom isen. Tidligere var vannet mye benyttet som vintervei. Andre snakker mye om en forsvunnen kirkeklokke.

Tyskerne skal ha benyttet vannet til feltøvelser under siste krig. Derfor kan det selvfølgelig tenkes at det er et krigsminne som ligger under isen. Når man er inne på krigen går også tankene hen til fall-skjermsslipp.

Det er også flere muligheter som byr seg fram. Inntil det viser seg hva det er, får fantasien bolitre seg, så ingen skulle ha tapt noe selv om det viser seg at gjenstanden er høyst triviell og prosaisk."

- - -

(Forts neste side)

Mysteriet i Tunevannet - forts fra forrige side

Imidlertid bringer Billedbladet NÅ nr 9 for 2 mars 1974 en reportasje om saken og vi siterer et utsnitt fra denne:

"Det er fredag den 22 februar. Vinden blåser surt over det islagte vannet ved Sarpsborg. Silhuetten av Tune kirke og bilene på Europavei 6 skimtes i det fjerne. Isen knirker mens minuttene går. Luftboblene sprer seg under isflaten og gjør den utrygg. Noen av dem søker seg veg til råken og forsvinner med et plopp i det fri. Vi venter.

Hvorfor er vi her denne fredags ettermiddagen ?

Historien om Tunevannets hemmelighet skriver seg et par år tilbake, men m y s t e r i e t ble ikke oppdaget for mange ukene siden. Det begynte med noe så kjedelig som en oppmåling av vannet. Kommunen hadde engasjert et ingeniørfirma til å måle dybdeforholdene med ekkolodd.

Nyheten slapp ut i begynnelsen av februar. Kommunens folk hadde oppdaget en ukjent, uforklarlig gjenstand på diagrammet fra ekkoloddet. Tingen skulle ligge ca 60 meter fra land, i en dyp "gryte". Etter ekkoloddet å dømme er gjenstanden ca 4 meter lang, 2 meter bred og 2 meter høy. Fra bunnen av gryten til overflaten er det 11 meter. Dette er med andre ord et av de dypeste stedene i Tunevannet.

Det var lokalavisen Sarpen som lanserte mysteriet for sine lesere, og de var på sin side ikke sene om å prøve å forklare den merkelige tingen på bunnen.

Omkring 1910 skal det ha skjedd en ulykke på isen. Det var en melkevogn med hest og kjørekar som gikk til bunns, men opplysningene om stedet er motstridende. Mye tyder på at ulykken skjedde i en annen del av Tunevannet.

Sarpen har flere teorier, ja avisen spekulerer sogar i om det er en UFO som har fått sitt foreløpig siste hvilested 11 meter under overflaten, 60 meter fra land.

Under krigen hadde tyskerne flere øvelser på Tunevannet. Var det et kjøretøy som ble for tungt for isen ? Eller hadde Hjemmefronten "mistet" noe i vannet ? Et flyslipp på avveier ?

Luftboblene vokser i størrelse. De gule luftflaskene beveger seg sakte under isen mot råken. Kjell Grimmer hjelper kollegaen opp av vannet. "Nei, jeg har ikke funnet noe ennå."

Det er ikke mange minuttene han har vært på bunnen. Gir han opp allerede ?

"Det er ikke noen vits i å ta med dette ned igjen. Langs bunnen under 10 meter er det mørkt som i en sekk. Jeg kan ikke en gang se dykkeruret mitt, enda det har selvlysende skive".

Han gir fra seg undervannskameraet og elektronblitzen før han forsvinner i dypet på ny. Nå stiger boblene opp lenger fra råken enn sist han var nede. Det er tydelig at Anderson leter systematisk nå. Luftboblene brister mot isen i stadig større sirkler med råken som midtpunkt. Hvis det er noe der nede vil han finne det.

(forts neste side)

Mysteriet i Tunevannet - fortsatt fra forrige side

Andersen og Grimmer er vant til slike oppdrag. De hadde begge lang dykkerpraksis fra marinen bak seg før de ble ansatt i Oslo-firmaet Jan Thommes Thommassen. "Fint å få skylt utstyret ordentlig i ferskvann", svarte de da jeg spurte om det ikke var kaldt der nede. De hadde såkalte tørrdrakter, med masse varmt tøy under, og led ingen nød, lot de meg forstå.

Noen dager tidligere var en amatørdykker gått ned for å løse mysteriet. Han ga opp før han nådde bunnen. Kanskje likte han seg ikke under den tette isflaten, kanskje var det for mørkt, kanskje...?

Andersen vakter igjen og sklir seg godt inn på isen. Han har dekket en sirkel med ca 25 meters diameter nå. "Nei", sier han mens kollegaen hjelper han av med luftflaskene, "Jeg har ikke funnet noe som helst".

Er stedet riktig ?

Journalist og kjentmann Arne Døhlin fra Sarpen nikker bekreftende. Han var her sammen med folk fra oppmålingsvesenet og laget råken for noen dager siden. Siden isflaten er sammenhengende kan ikke det vesle hullet ha flyttet seg. I tilfelle er det ikke snakk om mer enn noen snaua meter.

Froskemannen: "Området jeg har gått over er 10-12 meter dypt, med jevn stigning. At det skal være noen dyp renne her kan jeg ikke forstå. For å se på dybdemåleren måtte jeg holde den helt opp til ansiktet og lyse på den med lykten. Det var bemerkert der nede. Null sikt. Bunnen består av bare dytt og gjørme. Jeg krøp bortover og følte meg fram, gikk på alle fire langs bunnen. Det var ingen vegetasjon, ikke en trepinne, ingen ting. En så stor gjenstand som Sarpen beskriver ligger ikke her."

Kjell Grimmer går ned og blir borte like lenge som kollegaen. Han kan bare bekrefte hva Andersen sa: "Her er ingen verdens ting".

Den sorte forhøyningen på økkeloddet er mer mystisk enn noen gang.

Var det noe galt med apparaturen da målingene ble foretatt ?

"Nei," svarer firmaet som hadde oppdraget. "Utstyret er blant det beste på markedet. Vi tror ikke på teknisk feil."

Kommuningeniør Ola Ludvig Pedersen i Tune: "Jeg kan ikke forklare det".

Kan gjenstanden ha flyttet seg etter at økkeloddet registrerte den ?

Ingen tør svare, for hvis riktig svar er JA, hva skal man da tro ?

- - -

Norsk UFO Centers kommentarer :

Hvis de framkomne opplysninger er riktige, noe vi har all grunn til å tro at de er, kan vi bare bifalle journalistens konklusjon - registreringen på økkeloddet er mer mystisk enn noen gang. Som man vil ha oppfattet utelukker froskemennenes undersøkelser både stein, forulykkede melketransporter, krigsminner og Dagbladets fiktive "mjølkeseparator" fra Djupsjøen.

(forts neste side)

Mysteriet i Tunevannet - fortsatt fra forrige side

Feil ved apparatet synes også utelukket.

Den eneste muligheten som synes å gjenstå er den at gjenstanden har flyttet seg bort fra det stedet hvor den ble registrert. Naturligvis har man ingen b e v i s e r for at det virkelig forholder seg slik, og heller ikke vi våger å gi noe svar. Likevel finner vi det riktig i det minste å henlede oppmerksomheten på tidligere tildragelser rundt om i verden, som kan ha en viss likhet med den i Tunevannet. Det burde være ganske velkjent at en påfallende stor prosent av rapporterte UFO-observasjoner omtaler uidentifiserte gjenstander som enten går ned i vann eller kommer opp av vann. Hva som kanskje ikke er fullt så kjent blant publikum er det faktum at blant annet den amerikanske marine ved flere anledninger har registrert ukjente gjenstander på havdypet, og hvis opptreden avviker ekstremt fra alt hva man i dag har kjennskap til. Slike gjenstander har for eksempel vært registrert på dybder som langt overstiger grensen for de ubåter man i dag har, og med hastigheter opp til fire ganger større enn topphastigheten for amerikanske og sovjetiske undervannsfartøyer. Bastante og langvarige angrep med moderne undervannsbomber har vært satt inn mot slike gjenstander, men uten merkbart resultat.

Man kunne kanskje gå et skritt videre og minne om den senere tids "ubåtobservasjoner" i norske fjordarmer, men selv om en sammenheng synes snublende nær, bør man være meget forsiktig med å trekke forhastede konklusjoner. Men - noe merkelig synes virkelig å foregå, noe med alle mulige krav på full oppmerksomhet !

-----0-----

" F R O D I G F A N T A S I O M S O G N E F J O R D E N "

Som et apropos til foranstående vil vi gjerne gjengi et innslag i Aftenpostens morgenutgave for 12. november i fjor, og som tar for seg en artikkel i det amerikanske bladet Saga, skrevet av den kjente journalisten og UFO-forskeren John A. K e e l .

Aftenpostens korrespondent ARVE HOFF - New York, 9 november .

Av de mange offiserer og politikere som var engasjert i den store ubåtjakten i Sognefjorden for et års tid siden var det neppe en eneste en som var inne på tanken. Heller ikke i norske aviser, som iblant fant grunn til å more seg litt over den langvarige jakten, ble det antydnet noe slikt. (1) Men nå er altså teorien lansert: U-båten som ble jaget i Sognefjorden, og som til slutt forsvant, tilhørte ukjente vesener fra et eller annet ukjent sted i verdensrommet. Og hva mer er: Norge og Norden har i flere årtier vært et fremtredende operasjonsområde for disse vesener, som ikke bare er i besittelse av undervannsbåter i superklassen, men som også råder over "spøkelsesfly" og flygende tallerkener.

Frodig fantasi - forts fra side 5

Deres baser er undersjøiske, og basene er muligens plassert dypt inne i de norske fjorder.

Slik står det å lese i en novemberutgave av et amerikansk mannfolkblad med navn Saga. Artikkelen innledes med en angivelig uttalelse av Norges daværende forsvarsminister, Johan Kleppe: "Vi kan ikke gi oss i kast med å gjette gåter. Vi må holde oss til fakta... der er en utenlandsk ubåt i norske farvann. Dette framgår av såvel visuelle som tekniske informasjonen."

Videre heter det: "Norske myndigheter tror de hadde sperret den mystiske undervannsbåten inne i en av sine fjorder, og hele den norske marinen på 30 fartøyer ilte til åstedet. Likevel - til tross for det tette nett av krigsskip som patruljerte fjordens munning - forsvant den merkelige ubåten, og myndighetene satt forbløffet tilbake. Dette var imidlertid ikke første gang at et underlig dyptgående fartøy unnslapp sine forfølgere. Mariner over hele verden har i sine arkiver snøsevis av hemmelige rapporter om ukjente og uforklarlige fartøyer som er blitt observert i både flytende og neddykket og endog flygende tilstand - ved innsjøer, bukter og fjorder. Men ennå har ingen løst mysteriet med de fremmede ubåter".

Deretter følger en utførlig og temmelig fargerik skildring av mer eller mindre faktiske begivenheter i Sognefjorden. Saga skriver blant annet at det den 24 november ble gjort "et massivt forsøk" på å bringe ubåten opp til overflaten ved hjelp av dypvannsbomber. Det eneste resultat av dette forsøk var imidlertid at alt elektronisk utstyr ombord i samtlige norske marineskip plutselig ble satt ut av funksjon, hvorefter ubåten forsvant sporløst.

Artikkelforfatteren, John A Keel, går så over til å omtale et stort antall mystiske observasjoner av forskjellig slag - rundt om i hele verden. Men hovedvekten legges på observasjoner som er gjort i de nordiske land. Her ble det, ifølge Saga, i 1920- og 1930-årene observert en rekke underlige fly som ikke tilhørte noen jordisk nasjon. Og her er det, stadig ifølge Saga, i de senere år foretatt en serie observasjoner av underlige fartøyer, med en hastighet og en manøvreringsdyktighet som langt overgår amerikanernes og russernes ypperste frambringelser. En av de teorier Keel lanserer, går ut på at "spøkelsesflyene" fra tiden før den annen verdenskrig var engasjert i en kjempemessig luftbro for å skaffe forsyninger til byggingen av de store, undersjøiske baser i de norske fjorder - inne blent Norges "utilgjengelige fjell".

Hva de ukjente vesener vil oppnå med sine baser og sine superfartøyer tør ikke Keel antyde noe om. Hva skjuler de for oss? Hva er det egentlig de forbereder? spør han. Og han mener tydeligvis at han er i godt selskap når han stiller disse spørsmålene. "Hele generasjoner av politikere og tjenestemenn i Norge og Sverige har opprettholdt en forvirret, og kanskje skremt, taushet på dette punkt.", skriver han til slutt.

- - -

Fotnote: (1) : Dette er ikke riktig, i og med at Arbeider-Avisa i Trondheim den 25 november 1972 på første side brakte et meget stort oppslag nettopp om de tingene John A. Keel er inne på i sin artikkel i Saga.

Frodig fantasi - fortsatt fra side 6

NUFOC's kommentarer:

Vi er kjent med John A Keels dyktighet og hans mangeårige studier av de rapporterte fenomener det her er tale om, men synes nok at han går en smule for langt når det gjelder teoretiseringen om "hva", hvordan og hvorfor".

Aftenpost-korrespondentens lett harselerende tone tyder på at han på sin side tidligere ikke har ofret disse tingene særlig stor oppmerksomhet. I så fall ville han visst at Keels materiale bygger på noe adskillig mer enn frodig fantasi.

-o-o-o-o-o-o-o-

R E D A K S J O N E L T - forts fra side 1

Ezekiels beretning lyder interessant, sier han, og han vil ikke se bort fra at det kan ha dreiet seg om en virkelig opplevelse. Imidlertid understreker domprosten at det jo kun er tale om en enkelt persons utsagn, uten andre vitner, og det k a n ha vært et drømmesyn. Han poengterer videre at etter hans oppfatning er teorien om besøk fra andre planeter noe forhastet, og at man gjør klokt i å vente til ytterligere beviser i den retning måtte framkomme. (Ja, man bør jo ikke henfalle til d o g m e r - RED.)

Det mest interessante innlegget kommer fra Riksdagsmann Anders Gernandt. På programlederens spørsmål om politikernes syn på disse tingene svarer han at politikerne ikke har noe offisielt syn på UFO-problemet, som ikke kan sies å være særlig politisk "matnyttig". Det kan nok hende at en og annen går og funderer litt når han leser f eks en avisartikkel om UFO, men man gjør ingen aktiviteter fra politisk hold i disse spørsmål. Når det gjelder spørsmålet om forskning på området sier han at initiativet i så fall ikke skal komme fra politisk hold, men heller fra institusjoner som er mer teknisk innstillet, som for eksempel FOA, eller det militære. På spørsmål om sitt eget personlige syn på UFO-saken, svarer riksdagsmannen at han alltid har hatt en dør på gløtt for disse tingene. Og han forteller blant annet litt om de gamle indiske skriftene som omtaler flygende farkoster, kalt vimanaer, beskrivelser av våpen som minner påfallende om vår tids kjernefysiske frembringelser osv.

Når det gjelder dagens UFO'er sier han at de i hvert fall representerer et interessant "folkepsykologisk" spørsmål. De mennesker som har sett noe, eller mener å ha sett noe, er meget sterkt påvirket av dette de har opplevet, og det minste vi andre som ikke har sett noe, da kan gjøre, er ikke å gjøre narr av dem, understreker han. Han påpeker videre at man videre kunne forsøke å legalisere et rapportsystem, slik at observatørene har et sted å henvende seg. Det kan jo ligge noe i disse iakt-takelsene, og om man for eksempel da utnytter de seriøst arbeidende UFO-foreningene rundt om i landet, så ville det være den enkleste formen for slik innsats. Og om disse dermed kunne få litt bidrag fra offisielt hold ville det sikkert være kjærkomment.

(fortsettes side 13)

HEST BLE SYK ETTER UFO-HENDELSE

Av John Magor

Berømt i UFO-kretser er tilfellet "Snippy", en ponny på ranchen King i Colorado. Den ble funnet død en dag i september 1967, og hadde fått kjøttet fra nakken og hodet skåret bort med kirurgisk nøyaktighet.

Fremmede merker på bakken i nærheten og rapporter om fremmede, flygende gjenstander førte til spekulasjoner om at UFO'er hadde vært innblandet. Tilfellet ble snart en stor nyhet og turistattraksjon, med det resultat at det etter en tid syntes vanskelig å skjeldne mellom fakta og fantasi.

Men hva sannheten enn er, så er det ingen tvil om at disse fremmede har en særlig interesse for våre dyr, under tiden med meget tragiske følger. Dyrene selv reagerer ofte voldsomt når det er UFO i nærheten.

En del vitner mener at det skyldes at UFO'ene frambringer en lyd som er for høy (eller for lav) til at vi mennesker kan oppfatte den, men hørlig for dyrene, som av en eller annen grunn reagerer sterkt på denne spesielle tonehøyde.

Det kan være slik, eller i det minste delvis slik, men det bidrar ikke mye til å forklare tilstanden hos en hest - eller kanskje var flere innblandet - som vi har hørt om fra den utrettelige UFO-forsker Bill Allan fra Calgary. Han har sendt oss et båndopptak om tilfellet.

Vitnet var en kiropraktor fra Calgary. Han ønsker å være anonym og kalles i denne artikkel for "doktor".

Doktor oppga at hendelsen inntraff ved åtte-tiden en kveld i slutten av august (1970). Han red ut mot et elveleie i Sarcee-indianerreservatet vest for Calgary. Været var klart og stjernene var nettopp blitt synlige. - Plutselig ble hesten min, en hoppe, svært oppmerksom og anspent, et tegn på nervøsitet. Siden ble den helt vill og praktisk talt umulig å kontrollere, den svingte og vred på seg. Jeg var tvunget til å være meget forsiktig, for på venstre siden var elven og på høyre trær og et piggtrådgjerde.

- På dette tidspunkt ble jeg oppmerksom på noe som liknet en underlig lavtflygende sky. Den hadde bølgende konturer og var omkring 20 meter i diameter.

Under forsøkene på å ta seg av den ville hesten kunne doktor i begynnelsen ikke rette sin hele oppmerksomhet mot "skyen". Men siden ble han igjen interessert da et solid objekt lydløst begynte å komme fram.

- Det kom fram som for å observere hva som foregikk nede på bakken med meg og hesten. - Det var laget av et materiale som lignet plastikk eller fiberglass med en blålig stålfarge eller sølvfarget blått.

(fortsettes neste side)

=====

Hest ble syk - fortsatt fra side 8

Underdelen - som var det eneste jeg kunne se - var lett oval og inneholdt to runde, ventilliknende konstruksjoner, som undersiden av en svamp, og de roterte mot hverandre. Jeg kunne se dem dreie, fordi de beveget seg ganske langsomt.

Doktoren understreket i sin samtale med Allan at hans muligheter til å holde øye med maskinen ble ganske redusert på grunn av hestens voldsomme bevegelser. Men etterpå kunne han tydelig huske detaljene. Han kunne erindre at de to skivene med spalter som først beveget seg lydløst, var adskilt av en slags innramming, ca. en halv meter bred, og at selve åpningene var mer enn en meter brede. De roterte omkring et midtstykke som skjøt ut fra undersiden av fartøyet.

-Selv kunne jeg ikke høre noe, men jeg spekulerte på om objektet ga fra seg noen lyd som kunne irritere hestens ører, for nettopp da rystet den voldsomt på hodet. Jeg hadde så mye besvær med hesten at jeg bare kunne iaktta korte glimt av det som skjedde. Etter en stund så jeg objektet begynte å gli tilbake til skyen og hele formasjonen tok til å stige, hvorefter den svingte i retning av sydvest.

-Det beveget seg meget langsomt, syntes slett ikke å ha det travelt, og da det forsvant ble skyen mer opprørt og begynte å bli tynnere. Den hang baketter som en stripe da fartøyet bega seg mot horisonten og forsvant.

Da hadde doktoren kommet seg ned av den nervøse hesten, og i et øyeblikk av relativ ro da han holdt den kraftig i tøylene, oppfattet han en svak vibrerende lyd fra maskinen da den forsvant. Han sammenliknet lyden med den som oppstår når man slår fram og tilbake i luften med en kjepp. Han mente videre at lyden vekslet i takt med de roterende åpningene. Mens Allan og UFO-løpen, dr. Max Edwards fra Victoria (som besøkte Calgary), spurte doktoren om flere detaljer, tegnet han en skisse av det han hadde sett. Han understreket at han aldri så overdelen, men hadde fått et inntrykk av at den bøyde av oppad og innad.

Bunnen, som han tydelig hadde sett, var konkv og besto vesentlig av de to konsentriske samlinger av "skovlhjul", som allerede er beskrevet. Ventilene var mørkere enn det plastikkliknende skroget, som han anslo til ca. 12 meter i diameter.

En særdeles bemerkelsesverdig detalj ved fartøyet var den måten det dukket opp på, samt bevegelsene til den sentrale delen, som han anslo til å være 4 meter tvers over og forbundet med den ytre ringen ved hjelp av stenger som ble smalere.

-Den hadde tre eller fire følehorn eller antenner som stakk ut. Av bevegelsene på disse så jeg at hele gjenstanden kunne rotere. Den kunne for eksempel dreie seg en smule til en side, stanse og fortsette, eller vende tilbake og dreie den andre veien.

"Antennene" varierte i lengde fra en til en og en halv meter, og så ut til å være et slags søkeutstyr. I virkeligheten syntes hele den sentrale delen å være et slags observatorium. På tross av at selve maskinen hadde en matt glans, observerte vitnet et sterkt glinsende "elektrisk" blått lys langs objektets kant, nettopp da det kom fram fra skyen.

-Det var som en sveise flamme.

(Fortsettes neste side)

.....
Hest ble syk - fortsatt fra side 9

Doktoren forklarte videre at i to eller tre dager etter hendelsen var hesten meget sky og han hadde mistanke om at dens ører var blitt påvirket på en eller annen måte. Det skulle imidlertid bli verre, hvilket tyder på at det dreier seg om noe annet enn skade ved lyd.

Vanskelighetene begynte flere uker senere da doktoren oppdaget merker som etter brannår på hestens hode. I løpet av noen dager hadde disse spredt seg til nedenfor nakken (samme området som ble angrepet på "Snippy") og en strumaliknende hevelse var trådt fram.

-Det så ut som en masse svulster, møte Bill Allan, som sammen med en TV-gruppe fra Ontarios skoleforvaltning dro ut for å se på hesten. Ifølge den siste rapporten hadde dyrlegen ikke kunnet fastslå hva slags sykdom det dreiet seg om, selv ikke etter at prøvene fra det angrepne sted var undersøkt.

- - - -

Til denne allerede mystiske kjede av begivenheter tilføyde doktoren enda en oppsiktsvekkende hendelse.

I omkring en time etter konfrontasjonen med det underlige fartøyet var hesten så nervøs at han lot den gresse og berolige seg.

-Men straks etter at jeg hadde steget opp på den for å ri hjem begynte den påny å bli anspent, og jeg tenkte:

-Nei, ikke en gang til.

-Men denne gangen var den ikke så vanskelig å beherske, og vi fortsatte til noe som lå borte i et kratt fanget min oppmerksomhet. Jeg red nærmere og så at det var en hest som lå på siden, tydeligvis død. Det underlige var at den ene siden som vendte oppad var svært brent på tross av at det ikke fantes spor av ild i nærheten.

-Hva som enn hadde hendt så måtte det ha inntruffet for kort tid siden, da jeg tydelig kunne kjenne lukten av brent hår. Og da jeg steg av og følte på hestekroppen, var den ennå varm. Det fantes heller ikke noe tegn på dødsstivhet.

Til og begynne med satte doktoren ikke denne hendelsen i sammenheng med UFO-møtet. I stedet rapporterte han den rent rutinemessig til en ung mann han kjente, hvis familie bodde i nærheten, og de ble enige om å se nærmere på hesten dagen etter, for om mulig å identifisere den.

Men neste dag kunne de ikke finne spor av hesten, på tross av at de ikke hadde noen vanskeligheter med å finne igjen stedet der den hadde ligget.

Til deres ytterligere forvirring var den kraftige vegetasjonen på stedet helt uskadd, selv om det var åpenbart at et kjøretøy av betydelig størrelse hadde vært nødvendig for dels å ferdes så langt inn i terrenget, dels for å klare å transportere hestekroppen.

SÅ UBERØRT VAR STEDET AT DET VAR NØYAKTIG SOM OM HESTEN VAR BLITT LØFTET DIREKTE OPP FRA JORDET OG FØRT BORT GJENNOM LUFTEN.

Kilde: F S R , Case Histories, suppl. 6. august 1971.

Oversatt av Leif Nilsson.

GICOFF-Information nr. 2 1973.

Mengden av UFO-rapporter kan behandles på to måter: statistisk, i masse, eller detaljert, én og én.
Da antallet UFO-rapporter med høy grad av fremmedartethet (strangeness) nå kan telles i tusentall, kan en statistisk angrepsvinkel være meget produktiv og metoder som beskrives i den moderne informasjonsteorien er virkelig anvendelige. Sofistikerte metoder for informasjonssøking beregnet på grunnlag av mønster og test av signifikans har i et stort antall disipliner hjulpet med å skille "the signal from the noise". i situasjoner som ved første øyeblikk kunne synes håpløse.

Den andre potensielt produktive angrepsvinkelen er dybdestudiet av individuelle saker med flere vitner, spesielt av nyere dato. Konsentrasjon om nærobservasjoner gir trolig høyest avkastning, spesielt nærobservasjoner med fysiske effekter der disse kan gi kvantitative fysiske data. Studiet av enkelttilfeller krever personer som er trent i forhørsteknikk, som har en grunnleggende kunnskap om de ulike manifestasjoner UFO-fenomenet fører med seg, og som kjennetegner igjen karakteristika for rapporter som bygger på vanlige mistolkninger. Det er et uavviselig krav at de er godt inne i både psykologi og grunnleggende fysikk.

-0-0-0-0-0-0-0-

```
+++++
+++++
+++
++
++ Professor Ricardo A. Frondizi er død
++
++
+++++
+++++
```

For en tid siden fikk vi melding fra kolleger i Argentina om at vår faste forbindelse i Buenos Aires gjennom mange år, de. Ricardo A. Frondizi var død.

Vårt samarbeide med dr. Frondizi fikk sin begynnelse i 1968, og ble etter hvert til noe mer enn rutinemessig utveksling av rapporter. Dypt engasjert som han var i UFO-gåten, og på tross av alle de jern han må ha hatt i ilden, finnes i dr. Frondizis brev mangt et avsnitt om de tanker han gjorde seg omkring UFO-problemet. Han var en av dem som sterkt gikk inn for den ekstraterrestriale hypotesen, men han unnlot aldri i sine kommentarer til det materialet han sendte oss å ta med alle kjente detaljer, og han var alltid omhyggelig med å underrette oss dersom en tilsendt sak senere ble oppklart.

Enten man tilhører dem som måtte dele dr. Frondizis syn på UFO-fenomenene eller ikke - hans engasjement og utrettelige innsats vil bli husket.

+ + + + +

"Leteaksjon med utstyr
og økonomisk støtte
fra U S A "

R E D A K S J O N E L T - forts fra side 7

Etter å ha hørt programmet sitter man igjen med to hovedinntrykk. For det første kan man neppe unngå å bli slått av den radikale endring i synspunkter som gradvis har gjort seg gjeldende i visse kretser. Man behøver ikke gå mange årene tilbake for å påvise forskjellen. Og - i den forbindelse våger vi å hevde at denne økede graden av forståelse for og innsikt i problematikken som man etter hvert har kunnet spore hos "offisielle talsmenn" i stor utstrekning kan føres tilbake til innsatsen hos de seriøst arbeidende UFO-organisasjonenes "politikk" på området.

Dette minner oss atter en gang om at en uforsvarlig amatørmessig behandling av problemet fra UFO-organisasjonens side i langt større grad bidrar til å bringe problemet i vanry enn en hvilken som helst negativ uttalelse fra uinformerte "fagfolk". Offentlighetens forandrede holdning i seriøs retning synes med andre ord å være ganske proporsjonal med UFO-logenes forandrede holdning i seriøs retning.

Det andre hovedinntrykket man sitter med etter programmet er at de to diskusjonspartnerne - på den ene siden UFO-ekspertene som kjenner hele UFO-historien, og på den andre siden de før nevnte offisielle talsmenn, som ikke synes å kjenne den så godt - hele tiden på et visst punkt later til å snakke forbi hverandre når det gjelder et så viktig moment som H V A saken egentlig dreier seg om - HVA SOM KAN SIES Å VÆRE DET ESSENSIELLE i UFO-problemet. (Eller i det minste en uhyre viktig side av det).

Samtlige av de som var bedt om å uttale seg i programmet brukte mye av tiden til å snakke om tre kategorier, nemlig "legfolks mistolkinger av konvensjonelle fenomener", innbildning eller fantasi, samt muligheten av tilstedeværelsen av et hittil ukjent atmosfærisk-elektrisk fenomen.

Alt dette er jo kjente toner for enhver UFO-forsker for såvidt som det gjelder arbeidet med å sile bort irrelevante data fra materialet. Men man sitter altså igjen med det sterke inntrykk at ens diskusjonspartnere som selv ikke har satt seg tilstrekkelig grundig inn i problemet, oppfatter det slik at hele UFO-logien bygger på mer eller mindre vage rapporter fra utrenede iakttakere, som omtaler "merkelige lys" på natthimmelen og at det hele ikke skulle dreie seg om noe mer enn det.

Det må derfor være ytterst maktpåliggende å få bekjentgjort det som vi ved så mang en anledning har understreket, nemlig at de mest interessante rapportene, og som man i første rekke bygger sin oppfatning på, kjennetegnes av følgende kriterier:

1. Det er flere (ofte svært mange) vitner til iakttakelsen.
2. Vitnene er trenede observatører. De er ansett som pålitelige og tilregnelige, da det dreier seg om offiserer, politifolk, trafikkpiloter, radarpersonell, astronomer og andre som man skulle kunne feste tillit til.
3. Observasjonen finner sted i fullt dagslys.
4. Iakttakelsen er gjort på nært hold (for eks innenfor en avstand av 50 - 100 meter).
5. Iakttakelsen strekker seg over en rimelig tid (et kvarter, eller opp til to timer.)

R E D A K S J O N E L T - forts fra forrige side

6. Det rapporteres om store gjenstander, på for eks 10 - 20 meter i diameter.
7. Vitnene beskriver gjenstanden som "en tydelig konstruert farkost", med en rekke tekniske detaljer, så som vinduer, "antenner", "støttøben" eller "landingsgir" osv... Det forekommer ikke sjelden detaljerte og innbyrdes overensstemmende beskrivelser av slike detaljer som hvordan f eks vinduene er innrammet, samt en rekke andre detaljer som man har hatt tid til å merke seg.

Mange flere momenter kunne nevnes, men vi håper dette er tilstrekkelig til å underbygge vårt inntrykk av at rapporter av dette slag slett ikke minner om noe "hittil ukjent atmosfærisk-elektrisk fenomen, feiltolkninger, eller fri fantasi".

Når vi så plusser på geometrisk riktige, radioaktive avtrykk i bakken på det sted hvor iakttakelser av nevnte kategori har funnet sted, så kan vi vanskelig unngå å bli slått av at det rapporterte "fenomen" peker i retning av en konstruert, teknologisk farkost.

Og akkurat h e r er det at man etter vår oppfatning støter på den mest relevante og høyst aktuelle siden av UFO-problemet. Akkurat her er det at det egentlige problemet virkelig begynner. (Selv om det utvilsomt også har andre sider, i all sin kompleksitet).

La oss derfor ha dette klart i erindringen ved neste "offisielle" UFO-debatt. For helt fruktbar kan denne neppe bli før samtlige diskusjonspartnere får dette poeng klart for seg.

- - -

FOLKLORE OG UFO

-K. Stenødegård

I svunne tiders rike flora av legender og myter vrirler det av beretninger om møter mellom mennesker og underlige fremmede vesener, og ikke minst om disse veseners utpregede interesse av å bringe de mennesker de møtte med seg til sitt eget hjemland - Alvenes rike - Berget Det Blå og den slags steder.

Magonia er nettopp et slikt hjemland, og forekommer i en gammel krønike av Agobard (779-840), erkebiskop av Lyon, som var svært bekymret over et fenomen som inntraff i Lyon-distriktet under hans tid som erkebiskop. Han beskriver det selv omtrent slik:

"Vi har imidlertid sett og hørt en del mennesker som har sunket ned i en slik enfold og til slike dyp av dårskap, at de tror det finnes en region som de kaller Magonia, dit fartøy ferdes gjennom skyene for å tilbakeføre til denne region de jordiske frukter som skades av storm og hagl. Blant dem hvis blinde dårskap var stor nok til at de kunne finne slike ting mulige, så jeg noen som innen en forsamling viste fram fire fjetrede mennesker - tre menn og en kvinne - som ifølge det de fortalte hadde falt ned fra disse samme skip. Etter å ha holdt dem som fanger noen dager hadde de nu ført dem fram for massen, for at de skulle stenes i vårt nærvær. Men - sannheten seiret."

Reddet fra bålet

Biskopen reddet med andre ord "tallerkenpassasjerene". For en annen kilde beretter at de fire først forsøkte å forsvare seg mot den forargete menigheten ved å fortelle at de slett ikke var magonianere, men tvert imot hederlige franskmenn, "som for kort tid siden ble bortført av vidunderlige mennesker", som "viste dem de utroligste under, og siden ba dem fortelle til folket hva de hadde sett". Men folket betraktet dem i stedet som trollmenn og ville ha brønt dem levende hvis ikke den vantro erkebiskopen i siste øyeblikk hadde grepet inn og reddet dem fra bålet. En ganske fascinerende historie, og en av middelalderens mest interessante UFO-rapporter.

I boken PASSPORT TO MAGONIA forsøker den fransk-amerikanske vitenskapsmannen og UFO-forskeren Jacques Vallee å trekke høyst interessante paralleller mellom folklorens enkle tradisjoner om forbindelser med andre verdener, og nåtidens beretninger om møter med "flygende tallerkener". Tenk for eksempel på disse sagnfigurer som havnet i Alvenes rike, og etter å ha tilbrakt en ettermiddag der oppdaget at det på jorden hadde forflytt hundrevis av år da de vendte tilbake - og sammenlign så dette med den einsteinske tidsdilasjonen ved reiser opp imot lysets hastighet.

Da Vallee er enormt belest, har han vært i stand til å spekke boken med fascinerende beretninger fra historiens alle hjørner og kanter. Den er ingen UFO-bok i vanlig forstand, men inneholder likevel et imponerende utvalg av UFO-rapporter hentet fra forskjellige tider og steder, og presentert i en meget nøktern stil, uten anstrøk av svermeri. Dr. Vallee tilhører den lille gruppen av virkelig seriøse UFO-forskere, og han er tidligere kjent som forfatter av virkelig framragende bøker på dette området, som for eks "ANATOMY OF A PHENOMENON" og "CHALLENGE TO SCIENCE", hvor han forsøker å analysere dette brogete problemkompleks etter vitenskapelige prinsipper.

.....

Dr. Vallee har i høy grad lyktes i sine forsøk på å avdekke en klar sammenheng mellom disse to tilsynelatende forskjellige fenomener, og han går så langt som til å hevde at det i virkeligheten er snakk om en og samme sak! En reisende til Magonia medbringer ingen billett merket med noe bestemmelsessted i det ytre rom. Hans reise går snarere i retning av en annen virkelighet - et eller annet merkelig sted som befinner seg på den andre siden av "Alice's looking glass" - utenfor våre gjengse begreper om tid og rom.

Det er en sjokkerende bok, hva den også er ment til å være. Den peker på det faktum at mennesker i løpet av en periode på 20-30 år regelmessig har rapportert iakttakelser av vidunderlige luftbårne objekter - at det finnes en bemerkelsesverdig grad av overensstemmelse mellom disse rapporter, som også omfatter "landinger", og at det bare i meget få tilfeller framkommer noe som kunne være egnet til å gi oss indikasjon om fysiske karakteristika, psykologisk adferd og motivasjon hos en antatt intelligens bak det hele. Disse omstendighetene er et av forfatterens tema. På samme tid har det vært en vill spekulasjon over fenomenets natur, og spekulasjonene har ledet til adskillige undersøkelser, ledet av vitenskapelig og militært personell, som imidlertid synes å ha ignorert det materialet som refererer til de såkalte "landinger". På denne måten har man neglisjert den synsvinkel som kunne ha gitt det rette perspektiv på det totale fenomen: Forskerne synes aldri å ha oppdaget det faktum at forestillinger identiske med dem man støter på i dag har vært tilstede opp igjennom hele den skrevne historie, og da i former best mulig tilpasset den troendes hjemland, rase og sosiale regime. Et utvalg av dette historiske materialet vil vise at det hele er organisert rundt et sentralt tema: Besøk av et luftbåret folk fra legendariske steder. Navnet på disse steder varierer, men ikke selve ideen. Magonia, himmelen, helvete, alveland - samtlige har i alminnelighet bestemte karakteristika: Vi er ikke i stand til å nå dem i live, unntatt under meget spesielle omstendigheter. Emissærer fra disse overnaturlige stedene dukker opp på jorden, noen ganger i menneskelig skikkelse, andre ganger som monstre. De utfører undere. De redder mennesker og de skader dem. De forvirrer.

1999

=====

Folklore og UFO - fortsatt fra side 16

Hva man enn måtte mene om disse tingene er det ingen tvil om at Jacques Vallee nok en gang har tilført UFO-litteraturen et ytterst interessant og verdifullt materiale, kanskje det beste hittil.

Boken har aktualitet for enhver, og for UFO-studenten er den helt uunnværlig.

K. Stenødegård

Jacques Vallee:

PASSPORT TO MAGONIA

Neville Spearman, London 1970

Den engelske utgaven, på ca 170 sider, bestilles hos:

Valby Antikvariat & Bogimport,
Valby Langgade 116, - Valby,
København

-----0-----

N.B.

Vi beklager at omtalen av Ivan T. Sandersons bok "INVISIBLE RESIDENTS" som skulle vært bragt i dette nr., desverre må stå over til nr. 3 eller 4.

[illegible]

Når der gjelder selve tidspunktet er det flere faktorer å ta hensyn til for dette kan fastsettes helt eksakt, men meningen er å starte en gang i slutten av juni, eller begynnelsen av juli, alt etter hva som måtte ligge gunstigst an for flertallet av deltakerne, bl.a. med hensyn til ferieavvikling etc..

Det største problemet er imidlertid fremdeles selve FINANSIERINGEN av aksjonen, som på tross av manges frivillige innsats vil komme til å koste en hel del penger.

Med dette som bakgrunn håper vi nå at våre lesere ikke vil ta det ille opp, eller føle det påtrengende, når vi som et ledd i en større finansieringsplan har tillatt oss å vedlegge dette nummer av UFO Forum et postgiro innbetalingskort til de av dere som kanskje ville ønske å støtte aksjonen.

Uten at noen av våre lesere skal føle noen forpliktelse vil vi på denne måten bare minne om saken, og vedlegger som sagt et postgiro innbetalingskort til bruk for de av dere som måtte ønske å yte sin støtte til aksjonen.

Beløpet behøver ikke være stort - husk at alle monner drar !
På forhånd takk.

Norsk UFO Center